

ik tot slot de roode Oogentroost (*Euphrasia odontites*) en 't knoopig Helmkruid (*Scrophularia nodosa*).

In de typhastengels gaapten verdachte gaten. Dacht ik 't niet? er zitten mooie groote poppen in van een rietuiltje (*Nonagria typhae* Esp). De rups heeft tijdens 't verpoppen onder zijn latere leger een groot gat geknaagd en de pop is nu slechts door een dun laagje knaagsel van de buitenwereld gescheiden. Dat is weer een van die vreemde onverklaarde instincten. De natuurlijke teeltkeus kan hier geen licht geven, zelfs al zou men aannemen dat rupsen die dat instinct (van den vlinder een uitgang te verschaffen) in geringe mate of niet bezaten als vlinder nooit 't daglicht zagen. Maar hoe kwam die eerste rups er toch bij die voorzorg te nemen en een uitweg voor zijn „incarnatie“ te maken? Raadselachtig, niet waar?

S. LEEFMANS.

(Wordt vervolgd).

DE BIOLOGISCHE TENTOONSTELLING

in den Haag 11—21 Juni.

EIGENLIJK hadden wij de aankondiging wel achterwege kunnen laten. Het heeft uitvoerig in alle dag en weekbladen gestaan dat er weer een Biologische Tentoonstelling wordt gehouden. Nu in den Haag, een herhaling en uitbreiding van de eerste van dien aard, in 1905 te Amsterdam in rtis. Ook onze lezers — voor het meerendeel leden van de Ned. Nat. Hist. vereeniging door wie de tentoonstelling is op touw gezet — hebben geregeld berichten ontvangen voor den gang van zaken over inzendingen, voordrachten en excursie's. Wie eenigszins belangstelt in Natuurstudie, weet er dus al alles van.

Maar door er geheel niet van te reppen, zouden wij den schijn op ons leggen, van het belang dezer tentoonstelling niet groot te achten; dat mag niet; want wij beschouwen ook deze tentoonstelling als een machtig middel om de natuurstudie en natuurliefhebbij te bevorderen en vele nieuwe vrienden voor de natuur te verwerven. Wat er op de tentoonstelling te zien valt, kunnen al onze lezers zich best voorstellen, en ze moeten al watertanden bij de overdenking dat daar is te aanschouwen: het natuurleven in volle werking, zij het ook in miniatuur. Daar zijn prachtige brokjes duin, heide, strand, moeras en rots; ook aquaria, terraria, biologische groepen van planten en dieren. Voor de enkelen die toevallig geen aankondiging in hun courant en weekblad hebben gelezen, moge nog het volgende prospectus voor de Alg. Vergadering dienen.

NEDERLANDSCHE NATUURHISTORISCHE VEREENIGING.

Algemeene vergadering op 18 Juni te 's-Gravenhage. Middagvergadering ten 3 ure in de groote zaal van den Haagschen Kunstkring, Heerengracht No. 13.

1. Opening door den Algemeenen Voorzitter, den heer H. Heukels.

2. Voordracht van Prof. Hugo de Vries. Onderwerp „Duinflora“.

Avondvergadering om half negen precies in de Rontonde van het gebouw van den Dierentuin.

1. Voordracht van Dr. A. A. Pulle te Utrecht, over de Flora van de Nederlandsche Koloniën en bezittingen.

Deze voordracht zal worden opgeluisterd door lichtbeelden met den epidiascoop van Zeiss.

2. Kinematograafvoorstelling van natuurhistorische films. (De onderwerpen zullen nader bekend gemaakt worden.

N.B. Het gebouw van den kunstkring ligt in de onmiddellijke nabijheid van het Staatsspoorstation en is van het Hollandsche Spoorwegstation te bereiken met lijn 1 der Electriche tram tot „Het Plein“. Van daar is het een paar minuten gaans verwijderd.

De leden der Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging hebben tot de Biologische Tentoonstelling en tot bovengenoemde vergaderingen uitsluitend toegang op vertoon van hun diploma-1910. Zonder dit bewijs wordt niemand toegelaten.

Introductie wordt niet toegestaan.

De toegangsprijzen voor het publiek zijn:

15 Juni 50 ct.; 16, 17 en 18 Juni 25 ct.; 19 Juni (na 12 uur) 10 ct.; 20 en 21 Juni 25 ct.

De prijs van een doorlopende toegangskaart is f 3.—.

Ten allen tijde kan ieder zich als lid opgeven bij Dr. H. W. Heinsius, Vondelkerkstraat 10, Amsterdam, of bij H. R. Hoogenraad, Rijswijk, Secretaris der Regelingscommissie.

H.

WIE DEN GEUR AAN HET HOOI GEVEN.

ALLE menschen, wier reukorgaan nog niet totaal afgestompt zijn door overmatig rooken of door een chronische verkoudheid, zijn het er over eens, dat er weinig geuren bestaan, zoo aantrekkelijk als de lucht van versch, pas gedroogd hooi. Nu weet ik zeer goed, dat dit oordeel beïnvloed wordt door tal van bijomstandigheden: men is buiten in de vrije natuur, het is de mooiste tijd van het jaar, men is in prettig gezelschap, in het hooi rust men zoo heerlijk, vooral na een ietwat vermoeiende fietstocht enz., maar toch, afgescheiden van alle andere factoren, zal de meest nuchtere droogstoppel moeten erkennen: het versche hooi heeft een heerlijken geur, sterk herinnerende aan dien van onze-lieve-vrouwen-bedstroof van meiwijn. Echter blijken bij nader onderzoek lang niet alle grassen zoo welriekend te wezen. In hoofdzaak zijn het er twee, die de aromatische hooilucht veroorzaken; de eene is het *reukgras* (*Anthoxanthum odoratum* L.), de andere het *veenreukgras* (*Hierochloa odorata* Whltnbg).

Verreweg de algemeenste van de twee en bijna overal te vinden is het reukgras. Ieder,